

కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, మద్రాస్ వర్సెస్ ఇండియన్ బ్యాంక్ లిడ్.

(సిక్రి, ఎస్.ఎం.సుబ్బారావు, కె.షా, జె.సి.)

ఆదాయపు పన్ను మినహాయింపు వ్యయం-సెక్యూరిటీల నుండి పన్ను రహిత ఆదాయం -అటువంటి సెక్యూరిటీలలో పెట్టుబడుల కోసం తీసుకున్న డబ్బుపై చెల్లించే వడ్డీ మినహాయింపు కావచ్చు ?-భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 (1922 యొక్క 11), పేజీ 10(2) (iii).

ఇండియన్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్, మద్రాసు, తన వ్యాపారాలలో భాగంగా, దాని భాగాల నుండి డిపాజిట్ రూపంలో డబ్బును పొందింది మరియు దానిని ఎల్ఎన్ఐ-టాక్స్ మరియు సూపర్-టాక్స్ లేని మైసూర్ ప్రభుత్వ సెక్యూరిటీలలో పెట్టుబడి పెట్టింది. భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం-1922లోని సెక్షన్ 10(2) (3) ప్రకారం డిపాజిట్లకు చెల్లించిన వడ్డీ మొత్తాన్ని రిజర్వ్ బ్యాంక్ క్లెయిమ్ చేసింది. పన్ను రహిత సెక్యూరిటీలలో ఇన్వెస్ట్ చేసిన డబ్బుకు సంబంధించి చెల్లించే వడ్డీకి మినహాయింపు ఇవ్వలేమని ఆదాయపు పన్ను అధికారి పేర్కొన్నారు. అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్, ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఈ ఉత్తర్వులను ధృవీకరించడంతో సెక్షన్ 66(1) ప్రకారం హైకోర్టుకు రిఫరెన్స్ ఇచ్చారు. ఈ ప్రస్తావన మదింపుదారుకు అనుకూలంగా వచ్చింది. స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా రెవెన్యూ ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేసింది.

ఈ చట్టం ప్రకారం పన్ను విధించాల్సిన ఆదాయం లేదా లాభాలను ఉత్పత్తి చేసే సామర్థ్యం ఉన్న వ్యాపారంలోని భాగం ఉంటే తప్ప వ్యాపారం యొక్క లాభాల నుండి మినహాయింపుగా ఎటువంటి వ్యయాన్ని అనుమతించలేమని రెవెన్యూ తరపున వాదించారు.

హలో : ఒక చట్టాన్ని రూపొందించేటప్పుడు అందులో ఉపయోగించిన భాషకు కట్టుబడి ఉండటం అవసరం. ఒక నిబంధన నిబంధనలు అస్పష్టంగా ఉంటేనే నిర్మాణ సూత్రాలను ఆశ్రయించవచ్చు. మొదట కృత్రిమ అస్పష్టతను సృష్టించి, ఆ తర్వాత కొన్ని సాధారణ సూత్రాల ద్వారా దానిని పరిష్కరించడానికి ప్రయత్నించడం ఆమోదయోగ్యం కాదు. [836 బి]

1922 భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10లోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం ఈ సెక్షన్ల పరిధిలోకి వచ్చే ఖర్చు లేదా అలవెన్స్ ను అనుమతించే ముందు వేరే షరతును నెరవేర్చాలని స్పష్టంగా చెప్పడానికి ఏమీ లేదు. సెక్షన్ 10లోని సబ్ సెక్షన్ (1) ప్రకారం పన్ను చెల్లింపుదారుడు తాను నిర్వహించే వ్యాపారం యొక్క లాభాలు మరియు లాభాలకు సంబంధించి మదింపు చేయబడాలి. ఆ తర్వాత సబ్-ఎస్ కింద.. (2) అతనికి అనుమతించే అన్ని అలవెన్సులను మినహాయించాలి. సబ్-ఎస్ కాలపరిమితిలో ఉంటే ఖర్చు వెనుక చూడటాన్ని సమర్థించే నిబంధనలు లేవు. (2) ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయాన్ని ఉత్పత్తి చేసే గుణం ఉండే లేదో చూడటం. పూర్తిగా, ప్రత్యేకంగా వ్యాపార అవసరాల కోసం కేటాయించిన చాలా రకాల ఖర్చులు ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో పన్ను ఆదాయాన్ని ఇస్తాయని చట్టసభలు భావించి ఉండవచ్చు. [836 సి-హెచ్]

అయితే, ఈ కేసులో, ప్రశ్నార్థకమైన సెక్యూరిటీల అమ్మకం మరియు కొనుగోలు వల్ల కలిగే లాభాలు మరియు నష్టాలను అంచనాలో చేర్చారు. ఆ సెక్యూరిటీలు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయాన్ని ఉత్పత్తి చేయగలవని, ఈ ఒక్క కారణంతోనే ఆ సెక్యూరిటీలు అప్పీలును కొట్టివేయవచ్చని పేర్కొంది. [835 G-H]

హ్యూస్ వి. బ్యాంక్ ఆఫ్ న్యూజిలాండ్, 21 టి.సి. 472 మీద ఆధారపడింది.

చెల్లప్ప చెట్టియార్ వి. మద్రాస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ ఆమోదం తెలిపారు.

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ సోమసుందరన్ చెట్టియార్, 1 ఎ.ఐ.ఆర్. 1928 మే 487, ప్రావిడెంట్ ఇన్వెస్ట్మెంట్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వి.సి.ఐ.టి., బొంబాయి, 6 ఐ.టి.సి21, ఇండోర్ మాల్యా మిల్స్ వర్సెస్ సి.ఐ.టి (సెంట్రల్) బొంబాయి, 45 ఐ.టి.ఆర్.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 1095 ఆఫ్ 1963.

మద్రాసు హైకోర్టు 1960 నవంబరు 9న ఇచ్చిన తీర్పుపై స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీలు; 1959 టి.సి. నెంబరు 41 లో.

పిటిషనర్ తరపున సొలిసిటర్ జనరల్ ఎస్.వి.గుప్తే, కె.ఎన్.రాజగోపాల శాస్త్రి, ఆర్.హెచ్.దేబర్, ఆర్.ఎన్.సబ్బే వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాదిగా ఆర్.వెంకట్రామ్, ఆర్.గోపాలకృష్ణన్ వాదనలు వినిపించారు.

హైకోర్టు తీర్పును వెలువరిచినది సీక్రీ జె.

భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం-1922లోని సెక్షన్ 66(1) కింద మద్రాస్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును సవాల్ చేస్తూ స్పెషల్ లీప్ దాఖలు చేసిన అప్పీలు ఇది.

దాని గురించి ప్రస్తావించిన ప్రశ్న ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల ఆధారంగా ఫిక్స్ డిపాజిట్లపై చెల్లించిన మొత్తం వడ్డీని సెక్షన్ 10 (2) (3) లేదా 10 (2) (xv) కింద మినహాయించడానికి బ్యాంకుకు అర్హత ఉందా?"

సంబంధిత వాస్తవాలు, పరిస్థితులు ఇవే.. ప్రతివాది, ఇండియన్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్, మద్రాస్, ఇకపై మదింపుదారుగా పేర్కొనబడి, బ్యాంకింగ్ వ్యాపారాన్ని నిర్వహించాడు. అందువలన తన వ్యాపారంలో భాగంగానే సంస్థల నుంచి డిపాజిట్లు స్వీకరించి వారికి వడ్డీలు చెల్లించింది. ఇది కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల (మైసూర్ ప్రభుత్వంతో సహా) సెక్యూరిటీలలో పెద్ద మొత్తంలో పెట్టుబడి పెట్టింది. మైసూరు ప్రభుత్వ సెక్యూరిటీలపై వడ్డీకి చట్టంలోని సెక్షన్ 60 కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ నిబంధనల ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను, సూపర్ ట్యాక్స్ నుంచి మినహాయంపు ఇచ్చారు. ఈ సెక్యూరిటీలను కొనుగోలు చేయడం, విక్రయించడం, అందువల్ల 'వ్యాపారం' అనే శీర్షిక కింద పన్ను చెల్లింపుదారుడి ఆదాయాన్ని లెక్కించడంలో అటువంటి సెక్యూరిటీల కొనుగోలు మరియు అమ్మకంపై లాభాలు మరియు నష్టాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటారు. 1951-52 (అకౌంటింగ్ ఇయర్ క్యాలెండర్ ఇయర్ 1950) మదింపు సంవత్సరానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 10(2) (3) కింద వివిధ పారిశ్రామికవేత్తలకు చెల్లించిన వడ్డీ కింద రూ.25,91,565 తగ్గింపును ప్రకటించింది. ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి.. అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్, ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యూనల్ రూ.2,80,194 వడ్డీని అనుమతించలేదు. రూ.2,49,93,511కు మైసూర్ సెక్యూరిటీల

కొనుగోలుకు చెల్లించే వడ్డీని లెక్కించి ఈ మొత్తాన్ని సాధించారు. దామాషా వడ్డీని లెక్కించడానికి అవలంబించిన ఫార్ములాను మనం వివరించనవసరం లేదు.

దామాషా వడ్డీ తగ్గింపును అనుమతించడానికి అప్పీలేట్ ట్రిబ్యూనల్ ఇచ్చిన కారణాలు రెండు విధాలుగా ఉన్నాయి: మొదటిది, 'సెక్యూరిటీల నుండి వచ్చే ఆదాయంపై సెక్షన్ 8 కింద మాత్రమే పన్ను విధించవచ్చు, ఆ ఆదాయంపై ఛార్జీగా ఉండగల భత్యం ఆ సెక్షన్ కింద మాత్రమే వస్తుంది మరియు మరొకటి కాదు'; అలాగే, 'పన్ను చెల్లింపుదారుకు రెట్టింపు ప్రయోజనం, (1) కొన్ని సెక్యూరిటీల పన్ను మినహాయింపు, (2) ఆ సెక్యూరిటీలను కొనుగోలు చేయడానికి ఉపయోగించే డబ్బుపై వడ్డీ భత్యం ఇవ్వాలన్న డిపార్ట్ మెంట్ అభిప్రాయానికి కూడా అధికారుల ధోరణి విరుద్ధంగా కనిపిస్తోంది'.

అసెస్సీ అభ్యర్థన మేరకు అప్పీలేట్ ట్రిబ్యూనల్స్ ఈ ప్రశ్నను హైకోర్టుకు పంపాయి. బ్యాంకు చెల్లించే మొత్తం వడ్డీ చట్టంలోని సెక్షన్ 10(2) (3) ప్రకారం అనుమతించదగిన మినహాయింపు అనే కారణంతో హైకోర్టు పిటిషనర్ కు అనుకూలంగా సమాధానమిచ్చింది.

చట్టంలోని సెక్షన్ 8 వర్తించదనేది పార్టీల మధ్య ఉన్న సాధారణ అభిప్రాయం. రెవెన్యూ తరపు న్యాయవాది శ్రీ రాజగోపాల శాస్త్రి వాదనలు వినిపిస్తూ, ఈ చట్టం కింద పన్ను విధించవలసిన ఆదాయం లేదా లాభాలను ఉత్పత్తి చేసే సామర్థ్యం ఉన్న వ్యాపారంలోని భాగానికి తప్ప, వ్యాపారం యొక్క లాభాల నుండి మినహాయింపుగా ఏ వ్యయాన్ని అనుమతించరాదనే సాధారణ సూత్రం ఉందని వాదించారు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఒక వ్యాపారం యొక్క లాభాలలో కొంత భాగం పన్ను పరిధిలోకి రాకపోతే, ఆ లాభాలను ఆర్జించే ఉద్దేశ్యంతో చేసిన ఏ ఖర్చును మినహాయింపుగా అనుమతించలేమని అతను వాదించాడు. 1939 నాటి సవరణ చట్టం, సెక్షన్ 4 ప్రకారం ఈ చట్టంలో చేసిన సవరణల తర్వాత ఈ పరిస్థితి ఏర్పడిందని, దీని ద్వారా భారతదేశంలో నివసిస్తున్న వ్యక్తికి వచ్చే లేదా లభించే మొత్తం ఆదాయం పన్ను పరిధిలోకి వస్తుందని ఆయన చెప్పారు. ఒక నిర్దిష్ట ఆదాయానికి పన్ను పరిధిలోకి రాకపోతే,

సెక్షన్ 10 కింద అనుమతించే ఖర్చుకు అర్హత పొందే నాణ్యతను కూడా కోల్పోతుందని ఆయన చెప్పారు.

ఒకవేళ ఈ ప్రతిపాదనను అంగీకరించినా, ఈ విషయంలో రెవెన్యూకు అది ఉపయోగపడదని మదింపుదారు తరపు న్యాయవాది ఆర్.వెంకట్రామ్ చెప్పారు. మన ముందున్న కేసుల్లో సెక్యూరిటీల అమ్మకం, కొనుగోళ్ల ద్వారా వచ్చే లాభాలు, నష్టాలను మదింపులో పొందుపర్చడం సరికాదని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. అందువల్ల, పన్ను ప్రి సెక్యూరిటీలు లాభనష్టాలను ఉత్పత్తి చేయగలవు. వెంకట్రామ్ గారి వాదనలో బలం ఉంది, అందువలన ఈ విషయంలోనే విఫలం కావాలి. కానీ హైకోర్టులో, మా ముందు ఈ అంశంపై చర్చ జరిగినందున, ఈ సంకుచిత ప్రాతిపదికపై మా నిర్ణయాన్ని నిలుపుదల చేయాలనుకోవడం లేదు.

అలాంటప్పుడు పైన సూత్రీకరించిన సూత్రం ఏదైనా ఉందా? ఒకవేళ ఒకటి ఉన్నట్లయితే, వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం తీసుకున్న పెట్టుబడిపై మినహాయింపు వడ్డీని స్పష్టంగా అనుమతించే S. 10(2) (iii) యొక్క వ్యక్తికరణ భాషను తగ్గించడానికి దీనిని ఉపయోగించవచ్చా? మా అభిప్రాయం ప్రకారం. ఈ చట్టాన్ని అర్థం చేసుకోవడంలో, మనం చట్టం యొక్క భాషకు దగ్గరగా కట్టుబడి ఉండాలి. ఒక నిబంధన నిబంధనల్లో అస్పష్టత ఉంటే, నిర్మాణ సూత్రాలను తప్పనిసరిగా ఆశ్రయించాల్సి ఉంటుంది, కానీ మొదట కృత్రిమ అస్పష్టతను సృష్టించడం మరియు తరువాత ఏదైనా సాధారణ సూత్రాన్ని ఆశ్రయించడం ద్వారా అస్పష్టతను పరిష్కరించడానికి ప్రయత్నించడం అనుమతించబడదు.

10వ అధ్యాయం యొక్క వివరణ గురించి మేము ఆందోళన చెందుతున్నాము. ఆ తర్వాత వాడిన భాషను పరిశీలిద్దాం. సబ్ సెక్షన్ (1) ఒక మదింపుదారుడు తాను నిర్వహించే వ్యాపారం యొక్క లాభాలు మరియు లాభాలకు సంబంధించి పన్ను విధించాలని నిర్దేశిస్తుంది. మదింపుదారుని వ్యాపారాలు ఎలా ఉన్నాయో ముందుగా పరిశీలించాలి. వ్యాపారం కాని ఏదైనా ఒక పనిని అతను నిర్వహిస్తున్న వ్యాపారాలతో పాటు ఏదైనా వ్యాపారం లేదా రెండు వ్యాపారాలను నిర్వహిస్తున్నాడా? ఒకవేళ అతడు వ్యాపారం కాని ఒక కార్యకలాపం

చేస్తున్నట్లయితే, ఆ యాక్టివిటీ యొక్క రసీదులను మనం తప్పనిసరిగా లెక్కలోకి తీసుకోవాలి. అదే మొదటి మెట్టు. రెండవది, మనం S. 10(2)ని చూడాలి మరియు అతనికి అనుమతించబడిన అన్ని అలవెన్సులను తగ్గించాలి. అనుమతించదగిన వాటిని అనుమతించేటప్పుడు ఒక ప్రశ్న తలెత్తుతుంది: ఖర్చును పరిశీలించి, ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయాన్ని ఉత్పత్తి చేసే గుణం ఉందా అని చూస్తారా? సమాధానం రెండు కారణాల వల్ల ప్రతికూలంగా ఉండాలి: మొదటిది, ఈ విచారణ చేపట్టాలని పార్లమెంటు మమ్మల్ని ఆదేశించలేదు. 10(2)లో ఆ మేరకు పదాలు లేవు. మరోవైపు అందుకు విరుద్ధంగా సంకేతాలు వెలువడుతున్నాయి. సెక్షన్ 10(2) (xv)లో పార్లమెంటు నిర్ధారించాల్సిన విషయం ఏమిటంటే, వ్యాపార ప్రయోజనం కోసం ఖర్చు చేయబడిందా లేదా పూర్తిగా మరియు నిర్దిష్టంగా ఖర్చు చేయబడిందా అనేది. అందువల్ల ఖర్చు ఉద్దేశం ఏమిటో నిర్ధారించాలని ఆదేశించడంతో న్యాయపోరాటం ఆగిపోతుంది. ఇది వ్యాపార ప్రయోజనం కోసమే అని సమాధానం వస్తే, ఆ ఖర్చు ఉత్పత్తి అయిందా లేదా పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయాన్ని ఉత్పత్తి చేస్తుందా అని తెలుసుకోవడానికి పార్లమెంటు ఆందోళన చెందదు. రెండవది, వ్యాపార ప్రయోజనం కోసం పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా కేటాయించే చాలా రకాల ఖర్చులు ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయాన్ని ఉత్పత్తి చేస్తాయని పార్లమెంటు భావించవచ్చు, మరియు మరింత ముందుకు వెళ్లి పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయాన్ని కనుగొనడంలో పాల్గొన్న పరిపాలనా పరమైన ప్రయత్నం విలువైనది కాదు.

కాబట్టి సెక్షన్ పరిధిలోకి వచ్చే ఖర్చు లేదా అలవెన్స్ ను అనుమతించడానికి ముందు వేరే షరతు విధించాలని ఎస్ 10 భాషలో స్పష్టంగా చెప్పడానికి ఏమీ లేదని మనకు అనిపిస్తుంది.

హ్యూస్ వర్సెస్ ఇంగ్లండ్ లోనూ ఇలాంటి ప్రశ్నే తలెత్తింది. పన్ను రహిత సెక్యూరిటీలపై బ్యాంకు ఆర్జించిన వడ్డీకి పన్ను విధించలేనప్పటికీ, పన్ను రహిత సెక్యూరిటీల కొనుగోలులో బ్యాంకు తన వ్యాపారంలో తీసుకున్న మూలధనంపై చెల్లించే వడ్డీని పన్ను రహిత సెక్యూరిటీల కొనుగోలులో మినహాయించాలని బ్యాంక్ ఆఫ్ ఎస్.ఇ.డబ్ల్యు.ఎస్(1) మరియు న్యాయమూర్తులందరూ అభిప్రాయపడ్డారు.

లార్డ్ థ్యాంకెడ్జన్ కారణాన్ని క్లుప్తంగా ఇలా చెప్పాడు

"క్రాస్ వారి వాదనకు మద్దతుగా ఎటువంటి చట్టబద్ధమైన నిబంధనను సూచించలేకపోయిందని చెప్పడానికి ఇది సరిపోతుంది, అయితే షెడ్యూల్ డి లోని 1 మరియు 2 కేసులకు వర్తించే నిబంధనలలోని రూల్ 3 యొక్క నిబంధనలలో ప్రతివాదులు తమ ప్రతిఘటనకు పూర్తి సమర్థనను కనుగొంటారు".

ఈ నిబంధన భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10(2) (10)ను పోలి ఉంటుంది. నియమాన్ని నిర్దేశించి, దాని ప్రభావాన్ని గమనించిన తరువాత అతను చెప్పాడు

"ప్రస్తుత సందర్భంలో, ప్రశ్నార్థకమైన పెట్టుబడులు ప్రతిస్పందకుల వ్యాపారం యొక్క వ్యాపారంలో భాగంగా ఉన్నాయని, వాటికి సంబంధించిన ఖర్చు పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా వాణిజ్య ప్రయోజనాల కోసం కేటాయించబడిందని నేను కాదనలేనిదిగా భావిస్తున్నాను. వర్తకంలో లాభదాయకం కాని ఖర్చు పూర్తిగా, ప్రత్యేకంగా వర్తక ప్రయోజనాల కోసం చేసినట్లయితే, అది సరైన తగ్గింపు కాదు. ఖర్చు తగ్గింపును సమర్థించడానికి క్రెడిట్ వైపు రసీదు ఉండాలి అవసరం లేదు.

మాస్టర్ ఆఫ్ రోల్స్ క్రాస్ వాదనలో బలాన్ని కనుగొన్నప్పటికీ, అవిభాజ్య వాణిజ్యం యొక్క ఖర్చులలో కొంత భాగాన్ని తొలగించడానికి ఆంగ్ల చట్టం భాషలో అతను ఏమీ కనుగొనలేకపోయాడు. అదేవిధంగా, గ్రీన్ ఎల్.జె., క్రాస్ యొక్క ఆక్రమణకు కార్యరూపం ఇవ్వడానికి శాసనం యొక్క భాషలో నవ్యతను కనుగొనగలిగాడు. "వడ్డీకి మినహాయింపు ఇవ్వాలని చట్టాలు చెబుతున్నప్పుడు, ఆ మినహాయింపులను అమలు చేయడం ద్వారా, చట్టంలోని భిన్నమైన నిబంధనపై కొంత పర్యవసానం జరుగుతుందని నేను దానిని చదవలేకపోతున్నాను. ఈ ఆసక్తిని ఒక వర్తకంలో ఒక వ్యాపారంగా పరిగణించవలసిన అవసరం శాసనంలో నేను కనుగొనలేను. ఒక రకంగా రశీదు వస్తువుగా పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ఈ వడ్డీని దాని నుంచి బయటకు తీయాలని క్రాస్ వాదిస్తోంది.

మిచెల్ మరియు ఎడాన్ (హెచ్. ఎమ్. ఇన్వెస్ట్మెంట్ ఆఫ్ టాక్సెస్) వి లో పై నిర్ణయాల అధికారం కదిలించని శ్రీ శాస్త్రి కోరారు. రాస్ (1), కానీ మేము దీనిని అంగీకరించలేము. హ్యూస్ విలో తీసుకున్న నిర్ణయం ద్వారా పై వర్సెస్ సాలిస్పరీ హౌస్ ఎస్టేట్ (2) యొక్క అధికారం అర్హత పొందిందని ఈ సందర్భంలో నొక్కిచెప్పిన అంశం. బ్యాంక్ ఆఫ్ న్యూజీలాండ్ (3), కానీ ఇది ప్రతికూలంగా ఉంది.

అనేక భారతీయ కేసులను మా ముందు ఉదహరించారు మరియు మేము ఇప్పుడు వాటిని పరిశీలించడానికి ముందుకు వెళ్ళాము.

ఆదాయపన్ను శాఖ కమిషనర్ వర్సెస్ సోమసుందరన్ చెట్టియార్ (4)పై మద్రాస్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు శాస్త్రికి ఏమాత్రం సహకరించలేదు. మద్రాసులో తన ప్రధాన కార్యాలయం, ఇపో అనే ఫెడరేటెడ్ మలయ్ లో వ్యాపారం చేసేవాడు. మద్రాసులో డబ్బు అప్పుగా తీసుకుని అందులో కొంత భాగాన్ని ఇపోహ్ వ్యాపార నిర్వహణలో పెట్టుబడిగా ఉపయోగించేవాడు. పన్ను విధించే వ్యాపారం మద్రాసులోని వ్యాపారమే తప్ప ఇపోలోని వ్యాపారం కాదని, ఎల్వీఓహెచ్లో ఉపయోగించిన రుణంపై వడ్డీని మినహాయింపుగా అనుమతించడం సరికాదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఈ నిర్ణయానికి ఏ మినహాయింపు లేదు, కానీ మేము విడదీయరాని వ్యాపారానికి సంబంధించినందున ఇది పిటిషనర్ కేసును ముందుకు తీసుకెళ్ళదు.

ప్రావిడెంట్ ఇన్వెస్ట్మెంట్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సి.ఐ.టి.బాంబే (5)లో, ఒక ఇండియన్ పైనాన్స్ కంపెనీ, భారతదేశంలో కొంత డబ్బును అప్పుగా తీసుకొని, దాని నుండి స్టెర్లింగ్ సెక్యూరిటీలను కొనుగోలు చేసి, వాటిని భారతదేశంలో తిరిగి పొందింది. బ్రిటిష్ ఇండియా వెలుపల ఆ కంపెనీ ఉపయోగిస్తున్న మూలధనం, భారత ఆదాయానికి మదింపు చేయదగిన లాభాలకు సంబంధించి పన్నును కొనసాగించకపోవడం వల్ల అప్పు తీసుకున్న డబ్బుపై వడ్డీని మినహాయించలేమని బాంబే హైకోర్టు పేర్కొంది, తద్వారా ఎస్ 10 (2) (3) అర్థంలో మూలధనాలపై వడ్డీకి అలవెన్స్ క్లెయిమ్ చేయవచ్చు. బాంబే హైకోర్టు ఈ వ్యాపారాన్ని రెండు

భాగాలుగా విభజించినట్లు తెలుస్తోంది. కానీ ప్రస్తుత సంస్థ వ్యాపారాన్ని రెండు వేర్వేరు వ్యాపారాలుగా విభజించలేం. ఇది ఒకటి మరియు విడదీయరానిది.

చెల్లప్ప చెట్టియార్ వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్ మాజ్రాన్ (6)లో అమోనిలేందర్ గా వ్యాపారం చేస్తున్న అసెస్ మెంట్ దారుడు అప్పు చేసి వాటాదారులకు అప్పుగా ఇచ్చాడు. అలాంటి వారి నుంచి వ్యవసాయ భూములను తిరిగి చెల్లించడానికి ఆయన అంగీకరించారు. వ్యవసాయ భూములకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న పెట్టుబడిపై ఆయన చెల్లించే వడ్డీకి సంబంధించి మినహాయింపు పొందే అర్హత ఉందా అనే ప్రశ్న తలెత్తింది. హ్యూస్ వి.ను అనుసరించి కోర్టు. ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం వ్యవసాయ ఆదాయం పన్ను పరిధిలోకి రానప్పటికీ తనకు హక్కు ఉందని బ్యాంక్ ఆఫ్ న్యూజిలాండ్ (1) పేర్కొంది. ఇది తప్పు అని, వాస్తవానికి సి.ఐ.టి.బర్మా వర్సెస్ ఎన్.ఎస్.ఎ.ఆర్.కన్సర్న్ (2) లోని రంగూన్ హైకోర్టుతో విభేదించినట్లు శ్రీ శాస్త్రి పేర్కొన్నారు. రంగూన్ కేసులో డంక్లీ జె., హుమెస్ వి. బ్యాంక్ ఆఫ్ న్యూజిలాండ్ (1) ఎందుకంటే బర్మా ఆదాయపు పన్ను చట్టం యొక్క పథకం ఇంగ్లీష్ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1918 యొక్క పథకానికి పూర్తిగా భిన్నంగా ఉందని అతను భావించాడు. ఇంగ్లాండులో ఒక వ్యక్తి తన ఆదాయానికి సంబంధించి ఆదాయపు పన్ను వేస్తారని, బర్మా చట్టం ప్రకారం ఆ ఆదాయానికి పన్ను విధిస్తారని ఆయన పేర్కొన్నారు. ఇంగ్లీష్ చట్టం ప్రకారం ఆదాయం యొక్క వర్గీకరణ చట్టం పరిధికి వెలుపల లేదు, అయితే బర్మా చట్టం యొక్క సెక్షన్ 4 (3) ద్వారా ఈ చట్టం అనేక వర్గాల ఆదాయానికి వర్తించదు. ఇంగ్లీష్ చట్టం ఒక వ్యక్తికి అతని ఆదాయానికి సంబంధించి కొన్ని మినహాయింపులను మాత్రమే ఇస్తుంది, ఇది కొన్ని వర్గాల ఆదాయంపై సెక్స్ ద్వారా విధించిన మినహాయింపుల మాదిరిగానే ఉంటుంది. బర్మా చట్టంలోని 8, 9 అధికరణలు. బర్మా చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (2) (9) లోని పదాలకు, ఆంగ్ల చట్టంలోని సంబంధిత క్లాజుకు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని ఆయన గమనించారు. అయితే ఈ భేదాలు హగ్గెస్ 5 లో నిర్దేశించిన సూత్రాన్ని తిరస్కరించాల్సిన అవసరం ఉందని మనం గుర్తించలేకపోతున్నాము. బ్యాంక్ ఆఫ్ న్యూజిలాండ్ (1). భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం ప్రకారం పన్ను విధించేది వాస్తవమే కానీ పన్ను పరిధిలోకి రాదు. ఇది ఒక వ్యక్తి చేతిలో పన్ను విధించబడుతుంది. భారతదేశంలో

మాదిరిగానే ఇంట్లాండులో కూడా పన్ను రహిత సెక్యూరిటీల ఆసక్తి ఎక్కువగా ఉండేది. వాటిని ఎవరు పట్టుకున్నారనేది అక్కడ తెలియరాలేదు. హ్యూస్ వి. రంగూన్ హైకోర్టు పేర్కొన్న ప్రాతిపదికన బ్యాంక్ ఆఫ్ న్యూజీలాండ్ (1)ను వేరు చేయలేము. మా తీర్పులో చెల్లాపచెట్టియార్ వర్సెస్ సి.ఐ.టి.మద్రాసు(3) సరిగ్గా నిర్ణయించబడింది.

ఇండోర్ మాల్యా యునైటెడ్ (విల్స్) వి.సి.ఐ.టి (సెంట్రల్) బొంబాయి (4)లో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ప్రత్యేకమైనది. 14 (2) (సి) మరియు 4 (1) (ఎ) మరియు (సి) సంబంధిత సమయంలో ఉనికిలో ఉన్నందున, 24 వ అధ్యాయంలో 'లాభాలు మరియు లాభాలు' అనే పదాలు బ్రిటిష్ ఇండియాలో లేదా పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే భూభాగాలలో అంచనా వేయదగిన లాభాలు మరియు లాభాలకు పరిమితం చేయబడ్డాయి. ఇది తీర్పు నుండి మరియు దాస్ జె యొక్క ఈ క్రింది పరిశీలనల నుండి స్పష్టమవుతుంది.

సెక్షన్ 4 (1) (ఎ) మరియు (సి) మరియు సెక్షన్ 14 (2) (సి) లోని నిబంధనతో సెక్షన్ 24 లోని నిబంధనలను పరిశీలిస్తే, సెక్షన్ 24 (1) లాభాలు లేదా లాభాల గురించి మాట్లాడినప్పుడు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే లాభాలు మరియు లాభాలను సూచిస్తుందని మాకు స్పష్టమవుతుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఇది బ్రిటిష్ ఇండియాలో లేదా పన్ను విధించదగిన భూభాగాలలో అంచనా వేయదగిన లాభాలు మరియు లాభాలను సూచిస్తుంది. బ్రిటిష్ ఇండియా లేకుండా లేదా పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే భూభాగాలు లేకుండా వచ్చే లేదా ఉత్పన్నమయ్యే ఆదాయాన్ని ఇందులో ప్రస్తావించలేదు, అవి నివాసీతరుల విషయంలో మదింపు చేయబడవు.

ఒక వ్యాపారం యొక్క ఆదాయంలో కొంత భాగం పన్ను రహితంగా ఉంటే, ఈ ఆదాయాన్ని సంపాదించడానికి చేసే ఖర్చు సెక్షన్ 10 పరిధికి వెలుపల ఉంటుందనే సాధారణ సూత్రం ఉందని ఈ తీర్పు నుండి మనం సూచించలేము.

ఫలితంగా ఈ ప్రశ్నకు అవుననే సమాధానం ఉందని హైకోర్టు అభిప్రాయంతో ఏకీభవిస్తున్నాం.

ఖర్చులతో అప్పీల్ ను తోసిపుచ్చారు.

అప్పీల్ కొట్టివేత..